บทที่ 6

สรุปผลการทดลอง

การศึกษาผลของระดับโปรตีน และสารปรับสมดุลสารละลายไฟฟ้าต่อสมรรถภาพการผลิต คุณภาพซาก ปริมาณไนโตรเจนในสิ่งขับถ่าย และค่าการย่อยได้ของโภชนะในมูลแบบปรากฏของสุกรขุน พบว่า

การทดลองที่ 1 ศึกษาสมรรถภาพการผลิต และคุณภาพซาก ผลการทดลองพบว่า ไม่มีปฏิกิริยาร่วมระหว่างระดับของโปรตีน และ dEB ต่อสมรรถภาพการผลิตและคุณภาพซาก สุกรที่ได้รับอาหารที่มีระดับโปรตีน 15.5 และ 13.5 เปอร์เซ็นต์ มีจำนวนวันที่เลี้ยง ปริมาณอาหารที่กินทั้งหมด อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นน้ำหนักตัว ($P<0.01$) และอัตราการเจริญเติบโต ($P<0.05$) ดีกว่าเมื่อเทียบกับสุกรที่ได้รับอาหารที่มีระดับโปรตีน 11.5 เปอร์เซ็นต์ และมีแนวโน้มว่าสุกรที่ได้รับอาหารที่มีระดับโปรตีน 13.5 เปอร์เซ็นต์ มีต้นทุนค่าอาหารต่อน้ำหนักตัวที่เพิ่มขึ้น 1 กิโลกรัมต่ำที่สุด ระดับของโปรตีนที่ลดลงไม่มีผลต่อคุณภาพซาก ($P>0.05$) ยกเว้นความหนาไขมันสันหลังของสุกรที่ได้รับอาหารที่มีระดับโปรตีน 15.5 เปอร์เซ็นต์บางกว่าเมื่อเทียบกับสุกรที่ได้รับอาหารที่มีระดับโปรตีน 11.5 เปอร์เซ็นต์ ($P<0.05$) ส่วนระดับของ dEB ไม่มีผลต่อสมรรถภาพการผลิต และคุณภาพซาก ($P>0.05$) แต่มีแนวโน้มว่าสุกรที่ได้รับอาหารที่มีระดับ dEB 350 mEq ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีอัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นน้ำหนักตัว และอัตราการเจริญเติบโตดีกว่าสุกรที่ได้รับอาหารที่มี dEB ระดับอื่น นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มของต้นทุนค่าอาหารต่อน้ำหนักตัวที่เพิ่มขึ้น 1 กิโลกรัมต่ำที่สุด และต่ำกว่าเมื่อเทียบกับสุกรที่ได้รับอาหารที่มีระดับ dEB 500 mEq ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม อย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$)

การทดลองที่ 2 ศึกษาปริมาณไนโตรเจนในสิ่งขับถ่าย และค่าการย่อยได้ของโภชนะในมูลแบบปรากฏ ผลการทดลองพบว่า ไม่มีปฏิกิริยาร่วมระหว่างระดับของโปรตีน และ dEB ต่อปริมาณไนโตรเจนในสิ่งขับถ่าย และค่าการย่อยได้ของโภชนะในมูลแบบปรากฏ ระดับของโปรตีนในอาหารที่ลดลงจาก 15.5 เป็น 13.5 และ 11.5 เปอร์เซ็นต์ มีผลทำให้ไนโตรเจนในสิ่งขับถ่ายลดลง 23.5 และ 38.06 เปอร์เซ็นต์ โดยมีการสะสมไนโตรเจนในร่างกายเพิ่มขึ้น 11.57 และ 15.75 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ค่าการใช้ประโยชน์ทางชีวภาพของไนโตรเจนแบบปรากฏ และค่าการย่อยได้ของไนโตรเจนและโภชนะอื่น ๆ ในมูลแบบปรากฏในสุกรที่ได้รับอาหารที่มีระดับโปรตีน 13.5 เปอร์เซ็นต์ มีค่าสูงกว่าสุกรที่ได้รับอาหารที่มีระดับโปรตีน 15.5 เปอร์เซ็นต์ ส่วนระดับของ dEB ในอาหารที่เพิ่มขึ้นเป็น 350 mEq ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีผลทำให้ไนโตรเจนในสิ่งขับถ่ายลดลง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ต่ำสุด ($P<0.01$) ปริมาณไนโตรเจนที่กักเก็บไว้ในร่างกาย ค่าการใช้ประโยชน์ทางชีวภาพของไนโตรเจนแบบปรากฏ และค่าการย่อยได้ของไนโตรเจนและโภชนะในมูลแบบปรากฏมีแนวโน้มสูงที่สุด ($P>0.05$) ระดับของ dEB ในอาหารที่เพิ่มขึ้นมีผลทำให้ค่า pH ในปัสสาวะเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$)

ดังนั้นการประกอบสูตรอาหารให้มีระดับโปรตีน 13.5 เปอร์เซ็นต์ และมี dEB 350 mEq ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม จะช่วยลดปริมาณไนโตรเจนในสิ่งขับถ่ายได้โดยไม่ส่งผลกระทบต่อสมรรถภาพการผลิตของสุกรขุน และมีต้นทุนค่าอาหารต่อน้ำหนักตัวที่เพิ่มขึ้น 1 กิโลกรัมต่ำที่สุด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved